

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Born és Gál Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek, a dr. Vukovári Győző ügyvéd által képviselt alperes ellen, kártérítés megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2009. november 25. napján meghozott, 24.P.20.547/2007/25. számú ítélete ellen, a felperes részéről 27. és 28. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 6.250 (hatezer-kettőszázötven) forint másodfokú perköltséget.

A Fővárosi Ítéltábla dr. Born András pártfogó ügyvéd díját 7.500 (hétezer-ötszáz) forintban állapítja meg. Felhívja a Fővárosi Ítéltábla Gazdasági Hivatalát, hogy saját költségvetése terhére utaljon ki 7.500 (hétezer-ötszáz) forintot dr. Born András részére.

Megállapítja, hogy a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen - a pártfogó ügyvédi díjat megállapító rendelkezés kivételével - fellebbezésnek nincs helye. A díjmegállapító rendelkezés elleni fellebbezést 15 nap alatt, a Legfelsőbb Bírósághoz címezve a Fővárosi Ítéltáblán lehet legalább 3 példányban benyújtani.

I n d o k o l á s

A felperes 2005. június 30. napjáig három gyermeke után részesült családi pótlékban, amelyet munkáltatója, az alperes mint családtámogatási kifizetőhely folyósított. D. utónevű gyermeke 2005. júniusában a középiskolai tanulmányait befejezte, erre figyelemmel az ő tekintetében a családi pótlék folyósítását beszüntették. A felperes annak érdekében, hogy B. és B. utónevű gyermekei után emelt összegű családi pótlékban részesüljön, a nevelési ellátás összegének megállapításánál figyelembe vehető gyermek megállapításához szükséges kérelmét

D. utónevű gyermeke tekintetében 2005. szeptember 15-én, A. utónevű gyermeke tekintetében pedig 2005. október 19-én adta be az alpereshez. Utóbbi gyermeke főiskolai tanulmányaira vonatkozó igazolást 2005. október 19-én nyújtotta be az alperesnek. Az alperes határozatával az A. utónevű gyermek vonatkozásában a nevelési ellátás összegének megállapításánál figyelembe vehető gyermek ellátás iránti igényt 2005. július 1-től július 31-ig terjedő időszakra elutasította, mivel a felperes kérelmét késedelmesen nyújtotta be. A másodfokon eljáró Magyar Államkincstár az alperes határozatát helybenhagyta. Ezt követően 2006. február 27-én a felperes A. utónevű gyermeke tekintetében családi pótlék iránti igényt terjesztett elő, amelyben a 2005-ben megkezdett zeneművészeti középiskolai tanulmányaira hivatkozott. Az alperes határozatában a 2005. június 1-től november 30-ig terjedő családi pótlék iránti igényt elutasította. Ezt a döntést a másodfokon eljáró Magyar Államkincstár helybenhagyta. A felperes az említett közigazgatási határozatok felülvizsgálata iránt keresetet terjesztett elő, a per tárgyalását a bíróság felfüggesztette.

A felperes módosított keresetében az elmaradt családi pótlékban, valamint a nem érvényesített adókedvezményben jelentkező kárainak megtérítése címén 125.200 Ft és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Álláspontja szerint kára az alperes dolgozói által adott téves, illetve hiányos tájékoztatás miatt keletkezett. Az alperes ellenkérelmében a tájékoztatási kötelezettség megsértését tagadva kérte a kereset elutasítását.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Úgy foglalt állást, hogy az alperes a családi pótlék iránti igény elintézése során közhatalom gyakorlójaként, szervező - intézkedő tevékenységet fejtett ki, így az ezzel összefüggő tájékoztatási kötelezettségre is a közigazgatási felelősség szabályai irányadók a 2004. évi CIV. törvény (Ket.) 5. § (1) bekezdésére figyelemmel. Mivel a felperes D. utónevű gyermeke tekintetében 2005. szeptember 15-én terjesztette elő annak megállapítására irányuló kérelmét, hogy figyelembe vételre kerüljön a családi pótlék összegénél, az elsőfokú bíróság azt a következtetést vonta le, hogy ebben az időpontban a felperes tisztában volt azzal, hogy felsőfokú tanulmányait folytató D. és A. utónevű gyermekei figyelembevételét egyaránt kérheti. Azt a perbeli adatok alapján nem látta kétséget kizáró módon igazoltnak, hogy D. tekintetében a szükséges igazolást a felperes 2005. szeptember 30-át megelőzően becsatolta. Mivel A. utónevű gyermeke már 2005. évet megelőzően befejezte középiskolai tanulmányait, ahhoz, hogy az alperesnek beálljon a tájékoztatási kötelezettsége az A. utáni családi pótlék igénylésének lehetőségéről, tudomással kellett volna bírnia arról, miszerint zenei középiskolában kezdte meg tanulmányait. Azt a felperes nem bizonyította, hogy erről a körülményről tájékoztatta az alperest. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy az alperest a tájékoztatás terén nem terhelte olyan mulasztás, amely a kártérítési felelősségét megalapozná. A felperes kára abból adódott, hogy a családtámogatási törvény 34. § (1) bekezdés második fordulata szerinti iskola látogatást tanúsító iratokat nem csatolta kellő időben.

Az ítélet megváltoztatása, keresete teljesítése iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést. Az elsőfokú bíróság döntését a tényállás téves megállapítása miatt támadta. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem találta bizonyítottnak, miszerint a D.-ra vonatkozó igazolást 2005. szeptember 30-át megelőzően átadta az alperesnek. Sérelmezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást az alperessel függőségi viszonyban álló és az ügyben személyesen is érintett tanúk vallomására alapozta. Hangsúlyozta, hogy az alperes nem látta el a szükséges, jogszabályoknak megfelelő tájékoztatással, ebből eredően keletkezett kára.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú ítélet helybenhagyására irányult.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és az irányadó jogszabályok helyes alkalmazásával, helytálló indokok mellett hozta meg érdemi döntését. Ezért a Fővárosi Ítéltábla az ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján, helyes indokaira utalással hagyta helyben.

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az ítéltábla az alábbiakat kívánja kiemelni:

A 7/A/3. alatt csatolt elektronikus levél nem bizonyítja a felperes azon állítását, miszerint D. tekintetében az iskolalátogatási igazolás még 2005. szeptember 30-át megelőzően benyújtásra került. A levél 2005. október 28-i elküldésére figyelemmel, az abban használt múlt idő vonatkozhat a 2005. október 1-27. közötti időszakra is. Ezért ennek tartalma alapján az igazolás benyújtásának időpontját nem lehet megállapítani. Az igazolás 2005. szeptember 30-át megelőző benyújtását ugyancsak nem támasztja alá a Magyar Államkincstár 760003/40/05. számú határozata, mivel ezzel kapcsolatos megállapítást nem tartalmaz.

A fellebbezésben a D. utónevű gyermek családi pótlékát megszüntető határozat kézbesítésére vonatkozó előadások azért súlytalanok, mert a felperes a határozat kézbesítésének elmulasztásával kapcsolatos kárigényt nem terjesztett elő. Ezért nem sértett jogszabályt az elsőfokú bíróság, amikor mellőzte a határozat kézbesítésének megtörténtére vonatkozó bizonyítást.

A felperes kárigényét arra az alperesi jogellenes magatartásra alapozta, hogy a családi pótlék érvényesítése körében nem látta el őt megfelelő tájékoztatással, illetve A. családi pótlékra való jogosultsága tekintetében kifejezetten téves tájékoztatást adott.

A tájékoztatás megadása a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján az alperest terhelte. E bizonyítási kötelezettséget azonban megelőzte a felperes azon kötelezettsége, hogy bizonyítsa, miszerint az alperesnek a Ket. 5. § (1) bekezdésén alapuló jogszabályi kötelezettsége az adott esetben is fennállt. Ehhez a felperesnek azt kellett volna kétséget kizáró módon igazolnia, hogy a tájékoztatási kötelezettséget kiváltó körülményekről, D. elsőfokú oktatási intézménybe történt felvételéről, illetve A. középiskolai tanulmányainak ismételt megkezdéséről értesítette az alperest.

Az elsőfokú bíróság abból a körülményből, hogy a felperes az emelt családi pótlék jogosultság megállapítása érdekében D. utónevű gyermeke elsőfokú tanulmányai megkezdésére hivatkozott, helyesen vonta le azt a következtetést, miszerint a felperes tisztában volt azzal, hogy a elsőfokú tanulmányokat folytató gyermekei, így D. és A. egyaránt figyelembe vehetők az emelt összegű családi pótléknál. Ehhez képest szükségtelen volt az alperesnek bármilyen további tájékoztatást adnia. Azt is helyesen állapította meg, hogy a felperes kára nem a tájékoztatás elmaradásával, hanem azzal van okozati összefüggésben, hogy bár tisztában volt A. utónevű gyermeke jogosultságával, az ő tekintetében csak 2005. október 19-én terjesztett elő kérelmet és iskolalátogatási igazolást.

Azt az előadását semmilyen bizonyítékkal nem támasztotta alá a felperes, hogy A. utónevű gyermeke ismételten megkezdett középiskolai tanulmányairól korábban tájékoztatta az alperest, és az alperes ennek ismeretében téves tájékoztatást adott neki.

A Pp. 164. § (1) bekezdése értelmében a felperesnek kellett bizonyítania az alperes jogellenes magatartását. Ha a felperes által kifogásolt tanúk vallomását a tényállás megállapításánál a bizonyítékok köréből a bíróság kirekesztené, az sem eredményezné az alperes jogellenes magatartásának, illetve mulasztásának bizonyítását, csupán azzal a következménnyel járna, hogy a felperes által előadott körülményekre ezek a bizonyítékok sem állnának rendelkezésre. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy a felperes nem bizonyította sikerrel az alperes Ptk. 339. § (1) bekezdésén és 349. § (1) bekezdésén alapuló kártérítési felelősségének fennállásához szükséges jogellenes magatartást.

A felperes fellebbezése nem vezetett sikerre, ezáltal teljes egészében elvesztett lett. Ezért a Pp. 239. §-a folytán irányadó 78. § (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni az alperes másodfokú perkölségét, amely magában foglalja az alperesi képviselő munkadíjának általános forgalmi adóját is.

A Fővárosi Ítéltábla a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték viseléséről a 6/1986. IM rendelet 14. §-a alapján rendelkezett.

A Fővárosi Ítéltábla a felperes pártfogó ügyvédjének díját a 7/2002. IM rendelet 5. § (1) bekezdés b) pontja, valamint (2) bekezdése alapján állapította meg azzal, hogy a megállapított díj a 25 % mértékű általános forgalmi adót is magában foglalja.

Budapest, 2010. június 2.

Dr. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke Dr. Németh László s. k. előadó bíró Dr. Lente Sándor s. k. bíró